

der er Tale om. Og dernæst vil jeg sige, at skulde man i en nærmere eller fjernere Fremtid alligevel føle sig kunstnerisk — eller for Resten ogsaa praktisk — misfornøjet med det, der her foreslaas, saa er det ikke en større Foranstaltning, der her er Tale om, end at man, naar det endelig skulde være, kunde, om jeg saa maa sige, gøre det om igen. Det eneste, Tvivlen drejer sig om, er jo nemlig, hvad der vedrører det kongelige Biblioteks gamle Bygning — det er ikke Staldmestergaarden og alt dette —, og hvis man i Fremtiden bliver misfornøjet med, hvad vi, hvis dette Forslag gennemføres, have gjort her, navnlig i den Retning, at man vil have denne Bygning helt eller delvis fjernet, saa kan man gøre det, og saa er det, man spilder, dog i det højeste godt en halv Million.

Jeg indrømmer naturligvis, at medens denne Betragtning bør kunne tilfredsstille dem, som ønske denne Bygning helt eller delvis fjernet, vil det ikke kunne tilfredsstille dem, der ønske den bevaret for det gamle kongelige Biblioteks store Sals Skyld; thi det kan jo ikke nægtes eller skjules, at gennemføres dette Lovforslag, forsvinder den. Men dertil er jo saa rigtigt nok at sige, at hvor tungt det end maatte falde mange at skilles fra denne smukke og i historisk Henseende minderige Sal, maa man sikkert gøre sig klart, at det kan dog ikke forsvares at lade den ligge som Museumsgenstand, og andet vil den ikke blive, thi anden Brug er der ikke for den. Jeg vil dog ogsaa minde om, fra hvor mange ogsaa i kunstnerisk Henseende betydningsfulde Sider man, den Gang, Christiansborg-Projektet var for, var inde paa dette, at denne Bygning burde fjernes enten helt eller for en stor Del. Men forsoner man sig altsaa blot med den Tanke, at denne Sal ikke kan bevares, i alt Fald ikke paa det Sted — thi det er jo ikke udelukket, at man kunde flytte baade de Søjler og den Gulvflade, som i og for sig ere det smukkeste i Salen, og opføre dem igen et andet Sted —, ser jeg ikke rettere, end at selv de, som kunstnerisk set maatte være eller i Fremtiden maatte blive utilfredse med den Ordning, her er Tale om, maa kunne berolige sig med, at saa er det ikke værre, end at man med Opførelse af det højst 5—600,000 Kr., som der her er

Tale om, kan gøre det om igen og faa det, som man til den Tid vil have det. Jeg siger ikke dette for i mindste Maade at antyde, at jeg selv tror, at man vil komme til en saadan Opfattelse; jeg er fuldt tilfredsstillet ved det, her er foreslaaet, baade i praktisk, økonomisk og kunstnerisk Henseende, saaledes som jeg udtalte før. Jeg kan derfor med rolig Samvittighed anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie og hurtigst mulige Fremme.

Bramsen: Det er et meget vidtløftigt og meget indviklet Materiale, som ligger til Grund for det Lovforslag, vi her i Dag have til Behandling. Først have vi den højtærede Regerings Lovforslag, saaledes som det blev fremsat i det andet Ting, med Bemærkninger, med en Kommissionsbetænkning og med 23 udførlige Bilag og Tegninger, og dernæst have vi Folketingets Forhandlinger og Folketingsudvalgsflertallets udførlige Betænkning, som indeholder væsentlige Ændringer i det af Regeringen fremsatte Forslag, og som ogsaa ledsages af ny Tegninger og 11 Bilag. Endelig have vi en Række Betænkninger fra Mindretallene, som den højtærede Minister nylig gjorde opmærksom paa ogsaa havde været til Stede i Folketinget i denne Sag. Jeg tror under disse Omstændigheder, at jeg ikke vil træde det høje Tings Medlemmer for nær ved at udtale en Tvivl om, hvorvidt Flertallet af dem har haft Tid eller Lejlighed til, navnlig under de Arbejdsforhold, vi leve under for nærværende Tid, det Damptryk, under hvilket vort Arbejde foregaar, at sætte sig ind i alle disse forskellige Sager, Dokumenter, Tegninger, Betænkninger osv. Nu har jo ganske vist den højtærede Minister givet os nogle Momenter af denne Sags Forhistorie, men jeg synes dog, uden at jeg paa nogen Maade vil komme ind paa Enkeltheder eller Vidtløftigheder, at der er et Par Ting, som den højtærede Minister ikke nævnedes, men som der kunde være Anledning til at henlede Opmærksomheden paa.

Det maa paaskønnes, at Ministeren i sin Tid, nemlig i 1906, har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at i Løbet af ganske faa Aar vilde i hvert Fald Finans-